

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ.ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΞΕΝΩΝΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΛΑΣ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΤΙΚΗΣ
ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ 'ΤΑΛΙΛΑΙΑ' ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ
ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ ΣΤΑ ΣΠΑΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

12.12.2017

Μακαριώτατε,

Κυρία και Κύριοι Βουλευτές,

Κυρίες και Κύριοι,

Επιτρέψατέ μου ν'απευθυνθώ στους συντελεστές αυτού του μεγάλου έργου. Μεγάλου έργου και σε επίπεδο ουσίας αλλά και σε επίπεδο συμβολισμών. Και μιλώ για τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής, τους εθελοντές που εργάστηκαν ακούραστα, και κυρίως όλους τους χορηγούς, που ξέρω με πόση αφοσίωση και σεμνότητα έκαναν αυτό που έκαναν, δοθέντος ότι τους περισσότερους τους γνωρίζω προσωπικώς. Τους ευχαριστώ θερμώς διότι συνεχίζουν επαξίως την παράδοση των Μεγάλων Ευεργετών, που τόσο πολύ έχουμε ανάγκη, ιδίως αυτούς τους καιρούς.

Απευθύνομαι λοιπόν σε σας Σεβασμιώτατε, στους εθελοντές και στους χορηγούς για να εκπληρώσω ένα στοιχειώδες και οφειλόμενο χρέος εκ μέρους της Πολιτείας γι'αυτήν την προσπάθεια. Γι'αυτήν την προσπάθεια, θα το επαναλάβω για δεύτερη φορά, όχι μόνο ως προς την ουσία της, αλλά ως προς τι συμβολίζει σ'αυτούς τους δύσκολους καιρούς. Πριν απ'όλα θα αναφερθώ στον ρόλο της Εκκλησίας σ'αυτήν την κρίσιμη περίοδο για τον Τόπο μας και τον Λαό μας. Έχω πει ότι αν δεν έχει εκραγεί η Κοινωνία μας, μέσα σ'αυτή την κρίση, το οφείλει εν πολλοίς στην ύπαρξη και την λειτουργία της Οικογένειας ως θεσμού, αλλά και στον τρόπο λειτουργίας της Εκκλησίας απέναντι στην Κοινωνία. Όμως αυτό το έργο δεν αφορά τον ρόλο της Εκκλησίας μόνο σε περίοδο κρίσης. Γιατί αυτό εδώ το έργο,

και όταν θα έχει περάσει η κρίση, θα εξακολουθεί να εκπέμπει αυτό που πρέπει να εκπέμψει. Γιατί δεν συναρτάται με την κρίση. Συναρτάται με τον Άνθρωπο και την υπεράσπιση του Ανθρώπου. Και ταιριάζει στην Εκκλησία μας αυτή η προσφορά. Γιατί θυμίζω εκ νέου ότι ο Ανθρωπισμός και η δίδυμη αδελφή του, η Αλληλεγγύη, βασικές αρχές στον αξιακό κώδικα του Ευρωπαϊκού και του Δυτικού μας Πολιτισμού, προέρχονται από την συνεισφορά της Χριστιανικής διδασκαλίας.

Οι πυλώνες του Ευρωπαϊκού μας Πολιτισμού – το έχω πει πολλές φορές, θα το επαναλάβω άλλη μία – είναι τρεις: Αρχαία Ελλάδα, Ρώμη και Χριστιανική Διδασκαλία. Οι σπουδαιότερες Αρχές που έχει προσφέρει στον Δυτικό και, φυσικά, στον Ευρωπαϊκό μας Πολιτισμό ο Χριστιανισμός, είναι ο Ανθρωπισμός και η Αλληλεγγύη μέσα από τις πιο θεμελιώδεις επιταγές που βρίσκουμε στο Ευαγγέλιο. Δηλαδή από το ‘Αγαπάτε Αλλήλους’, στην υπέρτατη Αρχή του Ανθρωπισμού και της Αλληλεγγύης που είναι το ‘Αγαπήσεις τον Πλησίον σου ως Σεαυτόν’. Αυτές οι Ευαγγελικές επιταγές συμπυκνώνουν την υπεράσπιση του Ανθρώπου, άρα της ίδιας της ζωής. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο Άνθρωπος είναι βεβαίως προσωπικότητα, στο βάθος όμως είναι η ίδια η ζωή. Και πρέπει να κάνουμε αυτή την διάκριση. Το λέω αυτό γιατί η Αγάπη και επομένως ο Ανθρωπισμός και η Αλληλεγγύη αφορούν τον Άνθρωπο σε όλες τις φάσεις της ζωής του. Και ιδίως στις φάσεις εκείνες που, ενδεχομένως, έχει εκλείψει η έννοια της προσωπικότητας και παραμένει μόνον η ζωή, πρέπει να την υπερασπισθούμε όλοι μας, όλο το κοινωνικό σύνολο αλλά και εκείνος ο οποίος πάσχει. Διότι πρέπει να του δώσουμε την δυνατότητα και αυτός να υπερασπισθεί την ζωή του. Αυτή την αποστολή φέρει σε πέρας αυτός ο χώρος.

Επιτρέψατέ μου όμως να σας κουράσω λίγο ακόμη για να πω ότι εδώ, εκ μέρους της Πολιτείας, θέλω να καταθέσω και την εξής μεγάλη αλήθεια: Πόσο συμπλέει αυτός ο χώρος, η αποστολή του, αυτού του είδους η δράση απέναντι στους ανθρώπους, στον συνάνθρωπο, με την βασική Αρχή του Συντάγματος, με την βασική ρήτρα του Ελληνικού Συντάγματος. Το Σύνταγμά μας, που σε αυτό πρωτοπορεί σχεδόν παγκοσμίως, ξεκινάει στο άρθρο 2 παρ.1, πριν από τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, με την διακήρυξη μιας

βασικής ρήτρας που διαπνέει όλο το Σύνταγμα κατά την ερμηνεία του και την εφαρμογή του. Το Σύνταγμά μας λοιπόν στο άρθρο 2 παρ.1 θεσπίζει ως βασική του ρήτρα, την ρήτρα της υπεράσπισης της Αξίας του Ανθρώπου. Ο συντακτικός νομοθέτης μίλησε για Αξία. Και δεν είναι τυχαίο αυτό. Αν κοιτάξετε σε όλα τα Συντάγματα, Ευρωπαϊκά και όχι μόνο, θα παρατηρήσετε ότι αυτό που προστατεύουν τα δημοκρατικά Συντάγματα είναι η αξιοπρέπεια. Μιλούν για αξιοπρέπεια. Ο συντακτικός νομοθέτης του Συντάγματος του 1975 μιλά για Αξία. Η έννοια της Αξίας όμως είναι πολύ ευρύτερη της έννοιας της αξιοπρέπειας. Η προστασία της αξιοπρέπειας σημαίνει ιδίως την προστασία της προσωπικότητας του ανθρώπου. Στην ουσία προστατεύει τον Άνθρωπο όταν είναι ενεργός ακόμα ως προσωπικότητα. Αφήνει όμως ένα μεγάλο κενό. Αφήνει δηλαδή όλο το υπόλοιπο πεδίο της προστασίας, όταν ο άνθρωπος πλέον ή βρίσκεται στα όρια της ενεργού προσωπικότητάς του ή την έχει χάσει ολότελα. Αλλά όχι άπαξ δια παντός, γιατί μπορεί να επανέλθει. Εκεί είναι ακριβώς το μεγαλείο του Ελληνικού Συντάγματος, που έρχεται να συμπλεύσει προς την κατεύθυνση, στην οποία Σεβασμιώτατε εσείς κινείσθε μέσα σε αυτό τον χώρο. Το Σύνταγμα θεσπίζει την υπεράσπιση της Αξίας του Ανθρώπου. Συγκεκριμένα το άρθρο 2 παρ.1 του Συντάγματος ορίζει ότι ο σεβασμός και η προστασία της Αξίας του Ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας. Τούτο σημαίνει ότι η υπεράσπιση της Αξίας του Ανθρώπου είναι χρέος της Πολιτείας, του Κοινωνικού Συνόλου, εν τέλει δε του ίδιου του Ανθρώπου. Αλλά για να φθάσουμε ως εκεί, να μπορέσει δηλαδή να καταλήξει η υπεράσπιση της Αξίας και χρέος του ίδιου του Ανθρώπου προκειμένου να υπερασπισθεί την δωρεά αυτή που του έχει δοθεί, οφείλουν η Πολιτεία και το Κοινωνικό Σύνολο να του έχουν δώσει την δυνατότητα για να το πράξει. Διότι θα ήταν μέγιστη υποκρισία να αναθέσουμε στον Άνθρωπο να υπερασπιστεί την ζωή του και την Αξία του και να του πούμε να μην καταφύγει π.χ. στην ευθανασία, δίχως η Πολιτεία και το Κοινωνικό Σύνολο να έχουν πράξει το ίδιο.

Συγχωρέστε με εάν μπαίνω σε μερικές νομικές αναλύσεις, αλλά σε αυτούς του καιρούς που ζούμε, που γίνεται η μεγάλη αυτή συζήτηση σε ό,τι αφορά τα θέματα της ευθανασίας, αυτές οι αναλύσεις και η ερμηνεία του Συντάγματος έχουν, Σεβασμιώτατε, πολύ μεγάλη

σημασία. Γιατί ο Νομοθέτης, όταν νομοθετεί, βεβαίως νομοθετεί με βάση τις αρχές και τις αξίες τις οποίες πρεσβεύουν εκείνοι που κυβερνούν, αλλά πάντως πρέπει να ξέρουμε ότι το Σύνταγμα είναι το όριο εκείνο που καθορίζει το μέτρο της ελευθερίας του Νομοθέτη.

Συνοψίζω λοιπόν: Ο συντακτικός νομοθέτης, υπερβαίνοντας άλλα πρότυπα Συνταγμάτων που περιορίζονται στην υπεράσπιση της αξιοπρέπειας, όταν καθιέρωσε την υπεράσπιση της Αξίας του Ανθρώπου, στην πραγματικότητα έχει καθιερώσει την υπεράσπιση της ίδιας της ζωής. Η ζωή είναι ένα αγαθό, το οποίο ανήκει στον Άνθρωπο, αλλά η υπεράσπισή του, ιδίως στους σημερινούς καιρούς, ανήκει στην Πολιτεία, στο Κοινωνικό Σύνολο, εν τέλει δε στον ίδιο τον Άνθρωπο, όταν όμως Πολιτεία και Κοινωνικό Σύνολο έχουν κάνει το χρέος τους. Αυτές τις αρχές υπηρετεί αυτός εδώ ο χώρος. Λέμε στον πάσχοντα Άνθρωπο: «Είμαστε δίπλα σου. Υπερασπίσου τη ζωή σου μέχρι την τελευταία αναλαμπή». Αυτή είναι μια τεράστια αποστολή, η οποία στο βάθος αγγίζει την ουσία του Ανθρώπου, του Ανθρωπισμού, της μεγάλης αυτής αξίας του Πολιτισμού μας.

Ίσως μακρηγόρησα. Θέλησα όμως, Σεβασμιώτατε, να σας πω ότι αυτό που εύχομαι είναι όχι μόνο να συνεχίσετε την προσπάθεια. Το ξέρω ότι θα το κάνετε. Εύχομαι, σας το είπα και στην αρχή, αυτός ο χώρος να βρει μιμητές. Και κυρίως το Κράτος, όταν θα μπορέσουμε να σταθούμε στα πόδια μας, να προσθέσει στον πυλώνα του Κοινωνικού Κράτους αυτή την διάσταση. Γιατί η διάσταση αυτής της δραστηριότητας είναι ένας από τους πυλώνες του Κοινωνικού Κράτους που το ίδιο το Κράτος οφείλει να πάρει πάνω του. Σας ευχαριστώ όλους.-